

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατ' αὐτάς θά περιηγηθῆ τὴν Εὐρώπην ὁ βασιλεὺς τοῦ Σιάμ. Ὁ μονάρχης οὗτος εἶνε ἐτῶν 27. Πολυάριθμος συνοδία θέλει παρακολουθεῖ αὐτὸν, ἐνοικιάσθη δ' ἐν ἀτμόπλοιον τοῦ Λόυδ, ὅπου θέλουσι καταρτισθεῖ μαγειρεῖα, πρὸς παρασκευὴν τῶν βασιλικῶν ἐδεσμάτων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ βουδδικοῦ θρησκευματος.

Εἰς τὰς πόλεις, ὅσας ἐπισκεφθῆ, θέλει καταλύσει εἰς τὰ ξενοδοχεῖα, ὅπου θέλει δυνηθῆ νὰ ζῆσθαι συμφώνως πρὸς τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τοῦ τόπου του. Ἐν τῶν ἐθίμων τούτων εἶνε καὶ νὰ κοιμᾶται ὁ βασιλεὺς κατὰ πᾶσαν νύκτα καὶ εἰς νέαν κλίνην.

Τὸ δικαστήριον Βορδιγάλων ἐξέδωκεν ἐσχάτως ἀπόφασιν, ἣν κρίνομεν καλὴν νὰ δημοσιεύσωμεν πρὸς γνώσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἐνοικιαστὴς δὲν ἐπλήρωσε τὸν οἰκοκύριόν του, ὅστις θέλων νὰ τὸν ἀποβάλῃ τῆς οἰκίας, ἀλλὰ μὴ θέλων καὶ νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ δικαστικά μέσα, ἄτινα, ὡς γνωστὸν, εἶνε δαπανηρὰ, ἐπενόησεν ἄριστον μέσον, τὴν ἀφίεσιν τῶν θυρῶν καὶ παραθύρων τοῦ ἀκινήτου του κτήματος.

Τὸ μέσον τοῦτο τῶντι σπανίως ἀποτυγχάνει, καὶ συχνὴ γίνεται χρῆσις αὐτοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ μάλιστα. Διάσημοι νομομαθεῖς, ἐὰν δὲν συνιστῶσι τὸ μέσον τοῦτο, τὸ δικαιολογοῦσιν ὅμως πολυλαχῶς. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὅμως καὶ οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποδίδῃ αὐτὸς εἰς ἐκτὸν δικαιοσύνην, τὸ μέσον τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ γαλλικοῦ δικαίου, καὶ ὁ οὕτως ἀποβαλλόμενος ἐνοικιαστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς κατ' αὐτοῦ ἀγωγῆς.

Τοῦτο καὶ ἐπραξεν ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐνοικιαστὴς, ὅστις τῶντι ἐνήγαγε τὸν οἰκοδεσπότην του εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἡ ἀνωτέρα δικαστικὴ ἀρχὴ Βορδιγάλων προσκληθεῖσα, μετὰ πολλὰς περιπετειὰς τῆς δίκης, νὰ ἐμφέρῃ ἀνέκλητον γνώμην, κατεδίδασκε τὸν οἰκοδεσπότην εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἅτινα εἶνε ὄχι ὀλίγα.

Ἐν Καρινθίᾳ ἔλαβε χώραν πρό τινας περιεργόν τι φαινόμενον, τὸ ἐξῆς:

Ἀρχομένου τοῦ ἔαρος ἡ λίμνη Φιάκερ ἀππλάγη τοῦ πάγου, ὅστις εἶχε καλύψει αὐτὴν καθ' ὅλοκληρίαν. Ἄλλ' αἱ ὄχθαι τῆς λίμνης ταύτης ἔβρισθον περιέργων, οἵτινες ἤρχοντο ἐκεῖ νὰ ἴδωσιν ἀπειράριθμα πλήθη ἰχθύων καὶ καραβίδων νεκρῶν, τὰ ὅποια ἐξέβρασσον ἐκεῖ τὰ κύματα.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς καθ' ὅλοκληρίαν ἀπονεκρώσεως ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ ὅτι, ἐπειδὴ ἡ λίμνη ἐπάγωσε καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν, ὁ ἀήρ τῆς λίμνης δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνανεωθῆ, ὅθεν καὶ οἱ ἐνυδροὶ κάτοικοι τῆς ἀπέθανον ἐξ ἀσφυξίας.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὅλοι γνωρίζουσι τὴν ἀνυπόφορον ἐνόχλησιν, τὴν ὁποίαν προξενοῦσιν αἱ μυῖαι, κατὰ τὸ θέρος μάλιστα, ὅτε καταντῶσιν ἀληθῆς μάστιξ. Πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ κακοῦ τούτου πλείστα μέχρι τοῦδε ἐπενόησαν μέσα, ἀλλὰ τὰ περισσότερα τούτων ἔχουσι δυστυχῶς τὸ ἄτοπον ὅτι, ἐνῶ καταστρέφουσι τὰ ἐνοχλητικὰ ζώφια, σπεύρουσι τὰ πτώματα αὐτῶν πανταχοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἕπερ φέρει μεγαλιτέραν ἐτι ἀηδίαν ἢ αἱ ζωνταναὶ μυῖαι. Συνήθως εἰς τὰ ἐστιατόρια καὶ ἄλλα δημόσια καταστήματα ἐξαρτῶσι κάτωθεν τῆς στέγης ταινίας λευκάς διασταυρουμένας ἢ εἶδος χαρτίνων πολυελαίων, ἐνθα ἐπικαθήμεναι αἱ μυῖαι μένουσιν ἥσυχοι. Οἱ χωρικοὶ, ὧν αἱ καλύβαι πλήθουσι συνήθως τῶν ἐνοχλητικῶν τούτων διπτέρων, ἀναρτῶσι κλάδους δένδρων μετὰ τῶν φύλλων.

Ἄλλὰ πάντων τούτων τῶν μέσων προτιμότερον καὶ ἀποτελεσματικότερον πρὸς καταστροφὴν τῶν μυιῶν θεωροῦμεν τὸ ἐπόμενον, ἕπερ ὑποβάλλομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν. Πληροῦμεν κατὰ τὸ ἥμισυ ποτήριον ὕδατος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου διαλύομεν σαπῶνιον, εἶτα δὲ κόπτομεν λεπτὴν φέταρ ἄρτου, πάχους 0,02 μ. περίπου, εἰς σχῆμα ὅστε νὰ φράττῃ ἐντελῶς τὸ ποτήριον ὡς πῶμα· τὸ τεμάχιον τοῦτο τοῦ ἄρτου τρυπῶμεν ἐν τῷ μέσῳ, φροντίζοντες ἵνα ἡ ὀπὴ εἶνε χανοειδῆς καὶ πρὸς τὰ κάτω εὐρυτέρα, ἀλείφοντες δ' αὐτὸ διὰ μέλιτος ἢ σιροπίου, ἢ οἰνομήποτε ἄλλου λιχνεύματος ἐπισύροντος τὰς μυῖας, ἐμφράττομεν δι' αὐτοῦ τὸ ποτήριον θέτοντες τὴν ἀλειμμένην πλευρὰν πρὸς τὸ ὕδωρ. Τὰ ἀπληστα ζώφια, ἐλκόμενα ἀπὸ τὸ δέλεαρ τοῦτο, τρέχουσιν ἀμέσως πρὸς αὐτὸ, εἰσερχόμενα δὲ διὰ τῆς ὀπῆς ἵνα φθάσωσι τὸ λιχνεύμα, θνήσκουσι μετὰ τινὰς στιγμὰς ἐξ ἀσφυξίας. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐξαλείφετε τὰς μυῖας, ἐνοσιεῖται δ' ὅτι, ὅσα πλείονα μεταχειρίζεσθε ποτήρια, τόσα καλότερα ἐπιτυγχάνετε τοῦ ποθομένου.

Ἄλλος τρόπος καταστροφῆς τῶν μυιῶν εἶνε ὁ διὰ τοῦ μυιοκτόρου (tue-mouches) χάρτου. Εἰς τὰς περὶ τούτου οδηγίας λέγεται ὅτι πρέπει ὁ χάρτης νὰ εἶνε πάντοτε ὑγρὸς. Τοῦτο κατορθοῦται διὰ τοῦ ἐπομένου τρόπου. Πληροῦτε ποτήριον ὕδατος, ἐφ' οὗ ἐπιθέτετε τὸν χάρτην καὶ ἐπὶ τούτου παροψίδα, εἶτα ἀνατρέπετε αὐτὰ θλίβοντες τὸ ποτήριον ἐπὶ τῆς παροψίδος, καὶ θέτετε εἰς κατάλληλον μέρος· τὸ ὕδωρ μένον ἐν τῷ ποτήριῳ ἐκρέει κατ' ὀλίγον, καὶ οὕτω τηρεῖ τὸν χάρτην διαρκῶς ὑγρὸν.

Ἐν τέλει λέγομεν ὅτι τὸ ἀσφαλέστερον μέσον πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐκ τῶν μυιῶν ἐνοχλήσεως εἶνε νὰ ἀφίνωμεν ὅσον ἔνεστιν ὀλιγώτερον φῶς εἰς τὰ δωμάτια, ἐνθα μένομεν. Γνωστὸν εἶνε ὅτι αἱ μυῖαι ἀγαπῶσι τὸ πολλὸ φῶς καὶ φεύγουσι τὰ σκοτεινὰ μέρη.

**